

Vy že jste ekologové? Aktivistka rozebrala zastánce větrníků

parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Vy-ze-jste-ekologove-Aktivistka-rozebrala-zastance-vetrniku-789375

Karel Výborný

April 2, 2026

Nechrání přírodu, ale přesvědčují lidi o přijatelnosti stavby větrníků, reaguje aktivistka Katarína Ondrušová. Svou roli v tom dle ní hrají i média. Ondrušová se vypořádává i s tezí, že větrná energie je levná.

Foto: pixabay
Popisek: Větrníky

Jan Rovenský ve svém rozhovoru [pro irozhlaz.cz z 1. dubna 2026](https://proirozhlaz.cz) uvádí, že (cituji) „paní Ondrušová ze Slovenska skutečně vazbu na ruské dezinformační servery prokazatelně má“. Prokázal vám někdy už tuto vazbu?

Upřímně řečeno, pan Rovenský mi už nestojí ani za pozornost. Pokud bych však jeho výroky ponechala bez reakce, mohlo by to vyvolat dojem, že podobná tvrzení bez důkazů patří do seriózní debaty – a to rozhodně nepatří. Když někdo místo důkazů nabízí jen nálepky, není to autorita – ale prázdné tvrzení v hlasitém podání. Tvrzení o „prokazatelných vazbách“ je natolik závažné, že by k němu musely existovat jasné a ověřitelné důkazy. Dosud však nebyl předložen ani jeden. Bohužel jsou stejně „prokazatelné“ i některé jeho odborné závěry, obvykle také ideová tvrzení bez analýz a důkazů.

Je příznačné, že místo reakce na konkrétní odborné otázky přicházejí osobní útoky. Obvinění bez důkazů totiž nejsou fakta – jsou jen přiznáním, že panu Rovenskému došly argumenty. Na druhou stranu je pozitivní, že se postupně upouští od nálepkování každého kritického hlasu jako „ruského dezinformátora“. Takový přístup totiž do odborné diskuse nepatří a spíše ji deformuje, než posouvá dál.

O to více je zarážející, že i po několika diskusích sám pan Rovenský připouští, že větrné elektrárny mohou mít určité negativní dopady. To jen potvrzuje, že nejde o černobílé téma, ale o odbornou otázku, která si zaslouží seriózní debatu, nikoli nálepkování. Diskuse o energetice by měla stát na faktech a vyváženém posuzování dopadů – včetně ochrany krajiny a zemědělské půdy. I mezinárodní odborné autority upozorňují, že neuvážená konverze půdy představuje vážný zásah do životního prostředí, který nelze ignorovat ani ve jménu klimatických cílů.

Podle článku je ale expertem hnutí Duha?

O to víc je na místě otázka, kdo ho vlastně opravňuje rozdávat takové nálepky a vystupovat jako autorita v oblasti energetiky. Kdo ho do této pozice ustanovil, na základě, jakého mandátu či odborného pověření vystupuje jako „expert“?

U ekologického hnutí je zvláštní, když vystupování jejich experta namísto důrazu na ochranu životního prostředí, půdy a krajiny a veřejného zdraví působí spíše jako snaha přesvědčovat obyvatele o přijatelnosti konkrétních projektů. V minulosti se často radikální příznivci těchto hnutí připoutávali ke stromům, aby nebyly pokáceny, a nyní horují pro betonové mixy zalévané do krajiny?

Taková role si zaslouží jasné vysvětlení – kdo ji definoval, komu je zodpovědný a v jakém postavení vlastně vystupuje. Stejně legitimní je i otázka transparentnosti – kdo jeho činnost financuje. Pokud je zván na veřejnou aktivitu, je na místě vědět, zda je hrazena výhradně z veřejných zdrojů, nebo se na ní podílejí i soukromé zájmy. Jinak může dojít k velmi snadným záměnám, kdy osoba financovaná investorskými zájmy vystupuje jako neutrální autorita.

Na druhou stranu je dobře, že čeští zelení aktivisté postupně upouštějí od nálepkování každého kritického hlasu jako „ruského dezinformátora“. Takový přístup totiž do odborné diskuse nepatří a spíše ji deformuje, než posouvá dál. Diskuse o energetice by měla stát na faktech a vyváženém posuzování dopadů – včetně ochrany krajiny a zemědělské půdy. I mezinárodní odborné autority upozorňují, že neuvážená konverze půdy představuje vážný zásah do životního prostředí, který nelze ignorovat ani ve jménu klimatických cílů. O to více překvapuje, že místo věcné reakce na tyto otázky přicházejí nálepky a zjednodušující tvrzení. V takovém případě už nejde o odbornou debatu, ale spíše o ideově vedený postoj, který si vystačí bez důkazů.

Já jsem naopak obyčejný člověk, který věnuje svůj volný čas i vlastní finanční prostředky ochraně přírody a krajiny. Bez nálepek, bez osobních útoků – jen s cílem, aby se o tak závažných zásazích rozhodovalo na základě faktů. Opírám se o fakta a odborné zdroje. Pokud má někdo důkazy, ať je předloží. Pokud ne, bylo by korektní přestat vytvářet konstrukce, které do seriózní diskuse nepatří. Na Slovensku jsme naštěstí takovéto „odborníky“ neměli, tak u nás bylo toho solárního tunelování výrazně méně, dostavěli jsme Mochovce a máme už bezemisní a přebytkový energetický mix.

Jan Rovenský tvrdí, že jde o levný ekologický zdroj elektřiny.

Velmi podrobně tuto problematiku popisuje český profesor Jaromír Turánek ve svém rozhovoru [pro server ParlamentníListy.cz](http://proserver.ParlamentníListy.cz). Doporučuji čtenářům, aby se s jeho argumenty seznámili a udělali si vlastní názor. Věnuje se mimo jiné vlivu infrazvuku, který sice neslyšíme, ale působí na lidský organismus, dále otázce částic uvolňovaných z povrchu lopatek či dopadům na půdu a vodní režim krajiny.

A právě tady je zásadní rozdíl. Na jedné straně stojí odborné názory a dlouhodobý výzkum, na druhé straně veřejná prohlášení člověka, který není ani energetikem, ani lékařem, přesto vystupuje s jistotou, jako by šlo o jednoznačně uzavřenou věc. Necht' si každý čtenář srovná, co je podložené analýzou a co jen přesvědčením. Rozdíl je patrný.

Profesor Turánek navíc není v Evropě osamocený. Spolupracuje i s dalšími odborníky, kteří se dlouhodobě věnují vlivu nízkofrekvenčního hluku a jeho měření moderní technikou. O to víc pak překvapí, když někdo bez odpovídající odbornosti prezentuje složité téma jako jednoduché a bezproblémové. Taková zjednodušení možná dobře znějí, ale realitu nevysvětlují.

Rozdíl mezi odborností a přesvědčením je přitom zásadní – první stojí na důkazech, druhé si s nimi vystačí jen občas.

A co ta cena?

Pan Rovenský mluví o levné energii, ale jeho vlastní čísla ukazují opak. Zatímco trh byl kolem 2,40 Kč, on mluví o ceně přes 3 Kč. To není zlevnění, ale zdražení. A to se ještě ne bavíme o situacích, kdy při nadvýrobě padají ceny do mínusu a rozdíl se doplácí z veřejných peněz.

Na tyto souvislosti dlouhodobě upozorňují nejen energetici, ale i analýzy institucí jako ČEZ či dalších odborných pracovišť. Kdo chce jít víc do hloubky, ať si poslechne nebo přečte analýzy energetiků, jako jsou Hynek Beran nebo Ivan Noveský – ti to rozebírají detailně a bez zjednodušení. Stačí si ta čísla přečíst. Každý si udělá obrázek sám.

Levná energie se nepozná podle slov, ale podle čísel – a tyhle rozdíly nakonec vždy zaplatí lidé ve svých fakturách.

Jak vidíte odpor proti větrným elektrárnám a statistiky, které pan Rovenský uvádí?

Stačí se podívat na realitu, ne na prezentace. Tam, kde už proběhla místní referenda, je odpověď velmi jednoduchá – lidé to u svých domů nechtějí. A to napříč regiony. Ano, existují výjimky, ale ty se objevují především tam, kde se zároveň mluví o finančních kompenzacích. Jinými slovy – nejde o nadšení z „ekologie“, ale o to, že si lidé nechají zaplatit za změnu prostředí, ve kterém žijí.

A i v těchto případech se opakovaně objevují pochybnosti o transparentnosti celého procesu – nedostatečné informování obyvatel, rozhodování bez širšího souhlasu obce a otázky, které zůstávají nezodpovězené. Z praxe tedy vychází úplně jiný obraz, než jaký bývá prezentován.

Neexistuje reálný případ, kdy by lidé chtěli mít větrnou elektrárnu u domu „jen tak“, z nadšení nebo pro dobro planety.

Navíc si lidé často vůbec nedokážou představit skutečný rozměr těchto zařízení. Bavíme se o stavbách vysokých 250 až 270 metrů – tedy o objektech, které zásadně mění charakter krajiny i každodenní život v jejich okolí.

Pan Rovenský sám v takovém prostředí nežije. Přesto vystupuje na veřejných setkáních a snaží se lidi přesvědčovat, že jde o bezproblémová zařízení. Jenže právě lidé, kterých se to bezprostředně týká – rodiny s domy, hypotékami a životními úsporami – reagují úplně jinak. Mají obavy o kvalitu života i hodnotu svého majetku. A tyto obavy nejsou vymyšlené. V některých zemích se už otevřeně diskutuje o dopadech na ceny nemovitostí a banky k tomu přistupují velmi opatrně.

Rozdíl mezi teorií a realitou je v tomto případě zásadní. A právě lidé, kteří by měli nést důsledky těchto rozhodnutí, ho vidí nejjasněji.

A co náhrada fosilní elektřiny?

Když nahradíte stabilní zdroje nestabilními, musíte mít zálohu. A ta záloha musí být reálná – tedy zapnutá, připravená a často běžící. U větru a slunce to znamená jediné: bez klasických zdrojů to nefunguje. A právě tady se dostáváme k tomu, co se dnes znovu prezentuje jako řešení – zemní plyn a jádro.

Jinými slovy – místo skutečného řešení se jen mění zdroj závislosti. Zemní plyn je také fosilní zdroj, metan uniklý do atmosféry je jako skleníkový plyn třicetkrát horší, než je kyslíčnický uhlíčitý, proti kterému bojují. Skutečné ekologické řešení pro planetu u této záměny všichni postrádají.

Mají lidé skutečně k dispozici všechny informace, nebo jim někdo předkládá jen tu část reality, která se mu hodí?

Možná jsem panu Rovenskému věnovala více prostoru, než by si jeho výroky zasloužily. Bylo to ale nutné – protože bylo potřeba oddělit dojem od reality. Jeho vystupování působí sebejistě, ale při bližším pohledu se opakuje stejný vzorec – silná tvrzení, minimální opora ve faktech. A právě tady se ten rozdíl ukazuje nejvíc.

Zvláštní paradox pak je, že člověk, který vystupuje jako ochránce přírody, současně podporuje řešení s výraznými dopady na krajinu a životní prostředí. V takové chvíli je naprosto legitimní ptát se, koho vlastně zastupuje a čí zájmy ve skutečnosti hájí. Pokud někdo vystupuje jako autorita, účastní se veřejných debat a zároveň přesvědčuje obyvatele o konkrétních projektech, pak by měl být schopen jasně odpovědět – v jakém postavení vystupuje a kdo jeho činnost financuje. Bez této transparentnosti zůstávají jeho tvrzení jen tvrzeními.

Jak vnímáte roli médií ve veřejném prostoru?

O to paradoxnější pak je, když se podobným jednostranným výrokům dostává prostoru i ve veřejnoprávních médiích, zatímco lidé, kteří upozorňují na konkrétní dopady, jsou těmi samými médii zpochybňováni nebo nálepkováni. V takových chvílích má člověk pocit, že se realita

obrací naruby.

Energetika není téma pro dojmy. Rozhodují fakta, čísla a důsledky. A ty se nedají nahradit ani hlasitostí, ani sebejistotou. Lidé by přitom měli mít k dispozici všechny informace – bez zjednodušení, bez nátlaku a bez nálepek – aby se mohli svobodně a odpovědně rozhodnout o prostředí, ve kterém budou žít.

Fakta zazněla. Kdo je chce vidět, vidí – kdo ne, tomu nepomohou ani další slova.

Psali jsme:

[Stálo to jako zbytek elektřiny dohromady. Beran o ohrožení národa](#)

Zdroje:

https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/expert-hnuti-duha-odpurci-vetrne-energie-nejsou-zadni-rusti-agenti-vliv-na_2604010010_jos?utm_source=chatgpt.com

<https://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Skodi-ac-si-toho-hned-nevsimneme-Profesor-rozetnul-vetrniky-789222>